

Červen 2016

Ted', když jsme se naučili létat v povětří jako ptáci a potápět se jako ryby, zbývá už jen jediné: naučit se žít na zemi jako lidé.

G. B. Shaw

Druhý pokus o založení waldorfského lycea

S lítostí musíme konstatovat, že ani druhý pokus o založení jihočeského waldorfského lycea nebyl úspěšný. Na webových stránkách naší školy jsme uveřejnili vývoj všech událostí, které se týkaly druhé žádosti o za-

psání nové
střední
odborné

školy se vzdělávacím oborem „Kombinované lyceum“ do rejstříku škol. Opět jsme si vyslechli stejné argumenty úředníků a politiků, proč není možné waldorfské lyceum založit. Rozhodující a poučné bylo detailní prostudování zamítavého stanoviska Jihočeského kraje a ministerstva. V těchto zamítavých rozhodnutích byla předložena fakta, která nás dovedla k tomu, že o nich promluvíme veřejně a nahlas s těmi, kdo o nás rozhodují. Proto jsme se rozhodli uspořádat veřejnou diskusi moderovanou odborným konzultantem společnosti EDUin Tomášem Feřtekem a sice na téma: „Proč nelze v současnosti ani v horizontu

patnácti let založit novou střední školu?“.

Před diskusí se na náměstí Přemysla Otakara II. konal happening a slavnost pletení májky. Touto akcí jsme chtěli širší veřejnost upozornit na náš záměr založení waldorfského lycea v jihočeském kraji. Ve tři hodiny odpoledne za hudebního do-

pokračování na straně 2

Vážení členové spolku Wcollegium, na členské schůzi se ze 172 členů sešlo pouze 50 členů spolku. 15 členů fyzicky, ostatní v zastoupení. Z důvodu změn stanov jsme nebyli usnášeníchopní, tudíž byla svolána náhradní členská schůze na úterý 28. 6. v 17.15 v ZWŠ. Protože se bude volit výkonná rada, která (cituji): „Je tvořena z řad členů z jednotlivých tříd základní školy (každá třída zvolí jednoho svého zástupce), kolegia školy, mateřské školy a zakladatelů o.p.s.“, tudíž je žádoucí, aby se zástupci (ti, co se účastnili schůzek kruhu rodičů) z jednotlivých tříd, dostavili též na členskou schůzi. Děkuji a těším se na setkání. Předsedkyně spolku Wcollegium Magdalena Kubínová Šebelková

Máte děti až nad hlavu? My ne, ale rádi bychom.

Nebojte se, tento článek není o tom, jak zvýšit porodnost. Vše je mnohem prostší.

Iniciativa 3. třídy v MŠ se rozhodla vydat cestou (v Česku zatím ne příliš známého způsobu) shánění finančních prostředků formou crowdfundingového projektu.

Crowdfunding je způsob hromadného financování projektu skrze profil vytvořený na platformě k tomu určené. Základem je vytvořit nápaditý a atraktivní profil projektu, nastavit cílovou částku, a pak všemožnými způsoby šířit mezi známými a sdílet na sociálních sítích, aby se o projektu dozvěděla širší veřejnost. Lidé pak přispívají tak, že si vyberou některou z nabízených odměn a převedou odpovídající částku bankovním

převodem na účet oné crowdfundingové platformy. Tam jsou peníze uzamčeny po dobu 45 dní. Pokud se za tuto dobu nenasbírá cílová částka, peníze se vrací zpět k dárčům. Pokud se cílová částka nashromáždí, peníze jsou převedeny na účet projektu a autor projektu má povinnost do nějaké předem sjednané doby doručit dárčům odměny.

Náš projekt, který si klade za cíl pomoci se sháněním finančních prostředků na vybudování nové třídy mateřské školy na půdě v Rudolfově, jsme se rozhodli umístit na platformu www.hithit.cz, kde jej budete moci najít pod názvem „Děti až na půdu“. Jelikož však chceme vám i sobě dopřát klidný závěr školního roku a pohodové prázdniny, rozhodli

jsem se se spuštěním projektu vyčkat na dobu, kdy budeme všichni (i naše počítače a chytré telefony) odpočatí a novými silami nabití, tedy na září.

Už nyní se však můžete těšit na originální odměny, jako jsou rukodělné šperky, obrazy, ale třeba i na kurz jógy nebo vstupenky do přírodovědného muzea, kterými si budete moci udělat radost.

Předem všem děkujeme a těšíme se spolu s vámi na zářiové crowdfundingové dobrodružství!

Eva Bínová

provodu naší milé třetí třídy jsme v kolovém tanci symbolicky splétali barevné stuhy, které ozdobily kmen májky. Akci přišlo podpořit mnoho našich rodičů, žáků, učitelů, ale i kolegů a žáků z partnerské školy v Písku, dále zde byli kolegové z brněnské a pardubické waldorfské školy a další přátelé svobodného vzdělávání. Průvodem jsme se pak společně vydali do prostor Riegrova 51, kde se uskutečnila veřejná diskuse.

Ačkoliv byli pozváni všichni radní a zastupitelé JČK, členové Výboru pro školství a vybraní úředníci Krajského úřadu, diskutovat s námi přišel jediný opoziční zastupitel Jan Samohýl. Jak výmluvné! Nikdo z těch, kteří o nás již po dvakrát rozhodovali, nenašli odvahu se s námi setkat a vysvětlit nám svá stanoviska. I tak byla diskuse plodná. K tématu se vyjádřili Tomáš Jedlička z Brna, Kateřina Kozlová z Č. Budějovic i absolvent budějovické waldorfské

základní školy a úspěšný maturant David Mulica. Nejpodstatnější myšlenka zazněla na závěr diskuse z úst Tomáše Feřteka. Ten vyzval přítomné rodiče k občanské odvaze a na základě svých zkušeností nás utvrdil v tom, že váhu u politiků mají právě hlasy rodičů. Ti se nesmí bát promluvit nahlas a sdělovat veřejně i nepříjemné

věci. Tato skutečnost se díky mediálnímu zájmu potvrdila hned následující den. Byli jsme totiž vyzváni k dalšímu

setkání s panem hejtmánem. Tuto nabídku jsme neodmítli a netrpělivě čekáme na oznámení termínu jednání.

A co tedy bude dál? Rozhodně se nevzdáme a budeme pokračovat v našem úsilí, dokud v Českých Budějovicích nevznikne waldorfské lyceum. Tlak musí sílit, dokud nedosáhneme rozumného řešení. Vnímáme, že je důležité, aby se v tomto smyslu spojilo celé hnutí waldorfských škol a vzalo si za cíl, že v naší zemi udrží svobodný prostor pro vznik nových škol mateřských, základních i středních. Nechceme přeci, aby zde byla v nabídce pouze jediná forma vzdělávání, a aby naše děti musely již v patnácti letech opouštět svůj rodný kraj. Věřím, že se nám to společně podaří.

Kateřina Kozlová

NADAČNÍ FOND WalDík založen! K rozkvětu Waldorfského vzdělávání!

Nadační fond je iniciativou rodičů naší školy a klade si za cíl vytvořit platformu pro všechny, kteří mají chuť pomoci v získávání financí nebo mají možnost přímo finančně přispět.

Výhody NF: Nadační fond umožní shromažďovat finanční prostředky v období delším než jen jeden účetní rok, což škola jako obecně prospěšná společnost bohužel nemůže. Díky tomu se budou moci připravovat a realizovat větší nebo dlouhodobé projekty.

Hlavní cíle dle současných priorit:

1. Bezpečnostní polštář – poskytnout Waldorfské škole finanční rezervu pro případ změn ve financování na-

ší školy, např. omezení nebo zrušení státních dotací. Hlavní prioritou je tedy zabezpečení bezproblémového fungování školy.

2. Investiční balík – finance na dlouhodobé investice např. rozšíření školky, vznik Lycea, úpravy ve škole a školce, ale třeba i na stavbu nebo získání vlastní budovy.
3. Sociální balík – finanční podpora rodin v náhlé finanční nouzi.

Příklady zcela praktického přispívání nebo zapojení do práce NF:

- Pořádání zajímavých akcí, seminářů, workshopů – rodiče vymyslí akci, s podporou NF ji sami zrealizují a výtěžek půjde ve prospěch NF.
- Jedno dítě z rodiny ukončilo základní vzdělávání ve WŠ, druhé dítě je stále na škole. Rodiče se rozhodli

trvalý příkaz platby za první dítě zachovat a posílat ho do NF.

- Pracovní vytížení rodiče nemají možnosti zapojovat se do dění ve škole, svou podporu vyjádří finančním příspěvkem ze své firmy do NF.
- Rodiče se rozhodnou podporovat školu trvalým příkazem např. 100 Kč měsíčně do NF.
- Rodiče aktivně hledají možnosti získání finančních prostředků a jiných darů. Například vědí o firmě, která přispívá nebo by byla ochotna začít přispívat na vzdělávání a pomohou s oslovením této společnosti, popřípadě domluví příspěvek této společnosti do NF.
- Pracovní skupina zorganizuje pod hlavičkou NF na podporu určitého projektu crowdfunding

Správní rada: členy správní rady jsou otcové dětí z naší školy Ivo Slepíčka, Kamil Ťoupal a Ondřej Chromý. Revizorkou je maminka naší žačky Irena Polívková.

Přáli bychom si, aby Waldík mezi rodiči naší školy zdomácněl, aby se stal pevnou součástí naší komunity, aby byl nejen institucí, která sdružuje prostředky k vyplnění našich cílů a snů, ale aby byl též společností, která pomůže všem, kteří chtějí pomáhat, i těm, kteří pomoc potřebují.

Za Nadační fond Waldík

Kamil Ťoupal

Skutečně zdravá škola

Jak už jste byli obeznámeni, vznikl na naší škole pracovní kruh Zdravá výživa dětem, který si dal za cíl zkvalitnit stravování našich dětí v místní školní jídelně.

Jedním z prvních kroků, pro které jsme se rozhodli, je uspořádání vzdělávacího semináře iniciativy *Skutečně zdravá škola* (místo konání a čas viz letáček), která se touto problematikou dlouhodobě zabývá.

Do projektu se již zapojilo 144 škol a díky tomuto projektu se již cca 29 000 dětí stravuje zdravě. Detailnější informace najdete www.skutecnездravaskola.cz.

Konečně jsme se dočkaly!

Čeho? No přece Eurytmie, po níž jsme už dlouho volaly při našich setkáních v antroposofické pobočce J. A. Komenského v českobudějovické Pansofii.

Díky umělecké eurytmistce Lence Lieblové, která od září 2015 začala učit eurytmii ve waldorfské

Díky osobním kontaktům se nám podařilo navázat spolupráci s hlavní koordinátorkou a manažerkou projektu Ing. Karolínou Kallmünzerovou, která vám přijede tento projekt osobně představit přímo do Českých Budějovic. Máme tak jedinečnou možnost vyslechnout si klíčové informace přímo od zdroje, případně položit věcné i všetečné dotazy. Jako host vystoupí RNDr. Petr Fořt CSc., nezávislý výživový expert, jehož publikace mnoho z vás již zná.

Jelikož náš pracovní kruh usiluje o to, aby se naše školy, tzn. nejen ZŠ Waldorfská, ale hlavně ZŠ Máj 1 a ZŠ Máj 2, do projektu *Skutečně zdravá škola* zapojily, je nanejvýš důležité, aby byli všichni rodiče obeznámeni s hlavními principy projektu. Vaše účast je důležitá.

škole a od října otevřela námi dlouho očekávané cvičení pro veřejnost, jsme dostaly možnost harmonizovat a posilovat naše životní síly a předcházet tak tělesné a duševní ztuhlosti. Scházíme se každou středu od 18.00 hodin spolu s dalšími nadšenými pro eurytmii – zatím mají chuť se takto zušlechťovat pouze samé ženy ☺. Obdivujeme Lenku, jak si s námi laiky troufá! Velice nenásilně a povzbudivě nás vede jak k prožívání harmonické osmičky, tak i k formám k průpovědi z Kalendáře duše R. Steinera i dalším rovnovážným a koordinačním cvičením. Při citlivém klavírním doprovodu, který

Skutečně zdravá škola

Informačně vzdělávací seminář

České Budějovice – 22. června 2016, 17.00-19.00 hod.

Přijďte se do sítě Skutečně zdravých škol, které usilují o zlepšení kultury stravování a vlivy na školáky. Skutečně zdravá škola je komplexní program aktivit a hodnocení, který vám pomůže vytvořit zdravé a zdravě škola stravování, zlepšit vodňovací program a praktické aktivity pro vaše děti a propojit se s místní komunitou.

Seminář je určen pro širokou veřejnost, pro všechny, kdo se zajímají o zdravou stravu a zdravý životní styl.

Seminář vám představí:

- základní pravidla fungování Programu Skutečně zdravá škola
- jak se do programu zapojit
- jak co nejlépe využívat pomůcky a návody při naplňování kritérií

Jako host programu vystoupí

RNDr. Petr Fořt, CSc., nezávislý expert ve výživě, autor kritických publikací

Program semináře:

17.00 – 17.30 RNDr. Petr Fořt, CSc. – Zdravé dítě dělá zdravou stravu

17.30 – 18.30 Ing. Karolína Kallmünzerová: Program Skutečně zdravá škola

18.30 – 19.00 Otázky a odpovědi, diskuse

Místo konání: Vítězslavský sál Galerie RSL, Riegrova 51, České Budějovice
Vstupné: 100,- Kč

Pořádá: W collegium - Základní škola waldorfská a mateřská škola České Budějovice o.p.s.

Tel.: +420 606 506 506 | www.skutecnездravaskola.cz

tá. Semináře se ale mohou účastnit i „nerodiče“ – je určen pro všechny, které zdraví zajímá, proto neváhejte a šířte informaci o semináři dál.

Irena Jarošová

irena.jaros@seznam.cz

s láskou obstarává Karla Hesová, je nám dopřáváno cítit se alespoň občas jako víly... Ještě by se nás do eurytmického sálu waldorfské školy vešlo o několik více, proto neváhejte – ani dojíždění z Českého Krumlova není jedné z nás na obtíž.

Za nadšené příznivce eurytmie s vděčností

Miroslava Marie Šťandová

Studánková slavnost ve školce

V pondělí 16. května, ve dnech vrcholícího jara, ozdobeni květinovými věnci a pentličkami jsme vyšli procesím po hrázi

rybníka Mrhal k nedaleké studánce.

Tento rok byla královničkou Maruška Radičová a moc jí to slušelo.

Všichni společně jsme slavnostně vyčistili studánku, která opravdu čekala na naši pomoc. Děti statečně vyzrály nad bahnem, tlejícím listím a špínou, poté ozdobily pramínek květinami a nakonec nás překrásná studánková víla obdarovala již křišťálově průzračnou a svěží vodou.

Tak jako se naše duše očisťuje, když se někdy zakalí...

Děkujeme všem dětem za odvahu a radostný zpěv.

Jana Tučková

Studánková slavnost

V pátek 20. 5. 2016 jsem měla jedinečný zážitek s první třídou – čištění a otevírání studánky. Ráno jsme se sešli s panem učitelem, dětmi a dalšími rodiči (i prarodiči) ve škole a po pozdravu se vypravili na autobus. Cesta na Rudolfovo byla poměrně dlouhá, ale děti ji krásně zvládly, plny očekávání: „Kdy už tam budeme?“. A pak to začalo! Ještě před chvílí ve městě, mezi budovami a chodníky a pak,

jak mávnutím kouzelného proutku (rozuměj autobus č. 21), uprostřed velké kvetoucí louky,

voňavého lesa a u studánky! Sice žiji v Českých Budějovicích, ale toto místo jsem navštívila poprvé.

Tím silnější to pro mne byl zážitek. Děti se posilnily, rozdělily se do skupin a plnou vervou se pustily do práce! Některé čistily okolí zdroje vody, další korytko, holčičky sázely do svahu květiny a zdobily okolí kamínky a mušličkami. Děti byly jako mravenečkové, zabrané do práce, maximálně soustředěné, spolupracovaly a pomáhaly si navzájem, radost pohledět. Nikdo nelkoval ani neodmlouval.

Po skončení úkolu svažily své ústa osvěžující ledovou vodou a zatančily a zaspívaly taneček.

Studánka byla krásně čistá, aby studánková víla mohla přijít a otevřít ji.

A opravdu. Lesem hnedle ladně krůček za krůčkem přispěchala víla, přiklekla ke studánce, nabrala vodu do džbánu a pokropila tím darem zem, aby byla úrodná. Byl to pro mne den plný radosti z práce a souznění s přírodou, dětmi, učitelem a rodiči.

Katka Vokůrková

Na Semenec do přírody

Ve čtvrtek 5. května se 1. a 2. třída společně vypravily do Týna nad Vltavou, na návštěvu Přírodovědného muzea Semenec. Pro každou třídu zde byl připravený výukový program. Pro prvňáčky to byl Lesní domov. Při programu se děti dozvídaly o tom, kdo všechno má svůj domov v lese. Povídal si s lektorkou o stro-

Výlet na Semenec jsme si s prvňáčky moc užili. Dozvěděli jsme se například, které lesní plody můžeme a které bychom neměli jíst, poznávali jsme stromové skřítky, uvařili jsme si čaj z vlastnoručně nasbíraných bylinek, stopovali jsme zvířata, hráli jsme si na veverky, pomocí ruční vrtáčky jsme si vyrobili přírodní amulet a nakonec jsme se zahřáli u ohýnku s vlastnoručně uplácanou pšeničnou plackou. Těšíme se na další návštěvu!

Ondřej Suchan

mech, bylinách, ptácích i zvířatech. Učily se poznávat stopy, které po sobě zvířata v lese zanechávají. Zahrály si na veverky i na mravence, ukazovaly si různé druhy hnízd. Bylo také dost času na běhání a dovádění. K obědu měly děti domácí polívčičku a k ní si kromě buřtíku upekly obilné placky na kameni nad ohněm. Jídlo děti zapily čajem z bylinek, které si

samy na Semenci natrhaly. Čajík krásně voněl a dětem moc chutnal.

Mezitím druháčky zkoumali život v půdě. Poznávali různé živočichy, kteří v půdě žijí a dozvídali se o tom, jaký mají v příro-

dě význam. K tomu jim jako ná-zorná pomůcka posloužil prosklený kompost, kde je možné pozorovat průřez půdou i s žížalami, stonož-

kami, stínkami a jejich chodbičkami. Děti půdní bezobratlé zkoumaly v pozorovacích kalíšcích, povídal si o žížale a při pokusu si vysvětlily, jak se projevuje její světloplachost. Děti si také názorně ukázaly, jak vypadá v přírodě vodní eroze a jak voda krajinu tvaruje.

Když se děti přesvědčily o tom, že půda je živý ekosystém a ne jen mrtvá hmota, povídal si o hospodaření na poli. Toto téma je čeká ve třetí třídě a dnes se na ně pěkně připravily. Vyzkoušely si totiž, jak se mele obilí na kamenném mlýnku, a poté pekly placky, stejně jako první třída, jenže z těsta, které si uhnětlý z vlastnoručně namleté mouky!

Děti odjížděly ze Semence špinavé, vybíhané a plné dojmů. Těšíme se na příště!

Přírodovědné muzeum Semenec provádí výukové programy pro mateřské a základní školy, komentované prohlídky pro skupiny. Pro veřejnost je otevřeno o víkendech od dubna do října od 13 do 17 hodin.

www.muzeumsemenec.cz

Bára Šimová

Výlet s druháky

naše třída vydala na výlet s druháky. Šli jsme na vrchol Kluk. Po vystoupení z vlaku jsme se vydali na vrchol, společně s paní učitelkou Chromou a paní učitelkou Fukovou. My, sedmáci, jsme po cestě plnili úkol z německého jazyka, který většina úspěšně zvládla. Když jsme se zastavili, abychom se nasvačili, hráli jsme si s házecím kruhem. Většina naší třídy a druháků se bez dovolení vydala na vrchol, kde se Adam ze druhé třídy zapomněl a neodešel

V pátek
22. dubna
2016 se

s námi. Naštěstí zde nezůstal sám, na vrcholu s ním zůstala teta jednoho druháka, která nám dělala doprovod. Adam šel přímo, zatímco my jsme šli pod vrchol, kde jsme si opekli to, co jsme si přinesli s sebou. Tatínek Rozárky nám upekł domácí chléb, který jsme měli k opečeným pochutinám. Výšlap na vrchol byl úspěšný, všichni jsme ho zvládli bez úhony. Po cestě jsme naučili své druháky rytmické cvičení s tleskáním, které se jim velmi líbilo. Než nám přijel vlak, šli jsme všichni společně na hřiště. Kdo chtěl, mohl si v obchůdku nedaleko

vlakové zastávky koupit nanuk. Výlet jsme ukončili v Českých Budějovicích na vlakovém nádraží. Na výletě se všem líbilo a užili jsme si ho.

Zuzana Šestáková

Bramborové pondělí

Jeli jsme autama k Modrům na pole a dělali důlky. Potom jsme sázeli brambory. Nahrnuli jsme na ně zem. Nakonec jsme je zalili.

Adam Kupka

O dvou bramborách, co chtěly zmrzku

Byly dvě brambory a ty chtěly zmrzku. Šly lesem a potkaly medvěda. Medvěde, máš peníze? Nemám, nedám. Šly dál a potkaly lišku. Liško, máš peníze? Nemám, nedám. Šly dál a potkaly slepice. Slepice, máte peníze? Nemáme, nedáme. Šly dál, potkaly člověka. Člověče, máš peníze? Mám, ale nedám. Vzal brambory domů a byly z nich bramboráky.

Johanka Štěpánová

Milá třído, moc mě to potěšilo, že jste mohli přijet na brambory. Bavilo mne, že jsem s vámi mohla sázet brambory. My: máma, táta, babi, Kristýnka, já Róza, celá rodina je budeme kontrolovat a budeme dávat zprávy, jak rostou.

Rozálie Modrová

Šla brambora na políčko, vesele si výská. Přivolala kamarády a pak zvolá: HURÁÁÁ!

Leontina Friessová

Přijeli jsme k Modrům a tam jsme šli na políčko vysbírat kameny. Potom jsme zatloukli kolíky do země a natáhli provázky, měly 70 cm. A pak jsme vybrali ty nejhezčí brambory a vykopali pro ně důlky. Přikryli je zeminou a pokropili. A pak byl oběd a měli jsme výbornou polévku.

Leontina Friessová

O srandovní bramboře

Byla jednou jedna brambora. A ta šla na výlet po poli, na kterém rostly mrkvičky. A tam běžel zajíček. Začal se smát: „Chichichi, bramboro, ty jsi šišatá!“ Brambora šla dál. Šla dlouho, až došla k silnici a nevšimla si auta. Byl z ní bramborák.

Kamila Křížová

Z brambory bramborák

Šla jednou jedna brambora do světa. Potkala tam v lese králíka: „Bramboro, já tě sním!“ „Ne ne,“ udělala hop a běžela dál a dál. Potom potkala medvěda: „Bramboro, já tě sním!“ „Ne ne, nesníš,“ udělala hop a utíkala dál. Potom potkala lišku. „Bramboro, já tě sním!“ „Ne ne, nesníš,“ udělala hop a běžela dál. Před ní byl strom, narazila, spadla šiška a byl z ní bramborák.

Amelie Ľoupalová

Přijeli jsme do Dolní Stropnice a nejdříve jsme vybrali kameny z pole. Zapíchli jsme tyčky a natáhli provázky. Pod provázkem jsme udělali díрку a dali jsme tam bramboru. A takhle 20x. Jmenovka, zalít a hotovo.

Jan a Jakub Koubovi

My jsme našli na poli óobrovitácké brambory. Koulely se do vesnice a už nám lezou do světnice. Světnice se otřásala, maminka je radši vzala. Rozdali je po vesnici, mají za to hrsti mincí.

Jan a Jakub Koubovi

V pondělí jsme jeli do Dolní Stropnice autem. Po chvíli hraní jsme šli k týpí, kde jsme si řekli průpověď. A pak jsme šli na pole sbírat kameny. Potom jsme začali odměřovat řádky 70 cm od sebe. V řádcích jsme vyhloubili důlky, zasadili brambory, zahrabali a zalili. Každý si označil svůj řádek monogramem. Po zalití jsme šli na oběd. Před ním nás čekalo další pole s kameny. Protože bylo vedro, vykoupali jsme se. A pak jsem odjel s Adamem zpět, abych stihl kroužek.

Jonáš Odvážka

Se třídou jsme sázeli brambory. Nejdřív jsme sebrali kameny. Udělali jsme důlky. Potom jsme nosili konve a zalévali důlky s bramborami. A pak jsme šli na oběd. KONEC!

Martin Janošťák

Jeli jsme autama do Dolní Stropnice. Tam jsme vybírali kameny z pole. Pak jsme začali sázet brambory. Potom byla velká přestávka. Pak jsme ty brambory zakopali a zalili. A byl oběd, lívance, mňňáám! Pak jsme měli volno.

Jáchym Jaroš

Ahoj, tady jsem já, Andělka. Moc se mi líbilo, jak jsme sázeli brambory. Když jsme sbírali kameny z políčka, našla jsem kamínek, který se na sluníčku krásně třpytí.

Anděla Spurová

O dvou bramborách

Byly jednou dvě brambory a ty si řekly, že zabijí draka. A tak se vydaly na cestu a došly do vesnice. A ptaly se. Řekli jim, že za kopcem je drak, a tak se vydaly na cestu. Došly k jeskyni, kde našly strašlivého draka. A nakonec ho zabily.

**Johana Štrausová,
Johan Sebastian Kubín**

Jarní sázení: Sovička si píská, na píšťalku hvízdá. Uviděla palouček a na něm 23 dětí. Děti sázely brambory. Potom měly k obědu lívance. Po obědě bylo koupání. Dnešek byl nádherný.

Johana Šebestová

Ahoj, já jsem Honzík a budu vám povídat o bramborách. Nejdřív jsme se pozdravili a pak jsme šli sbírat kameny. Pak jsme dělali důlky na brambory. A šli jsme se nasvačit. Brambory jsme zahrabali a zalili. Pak jsme šli na oběd.

Jan Michal

V pondělí jsme jeli s Adamem a jeho mámou do Dolní Stropnice k Róze. Její rodiče mají pole, na kterém budou pěstovat brambory. Po příjezdu jsme čekali na celou naši třídu a s paní učitelkou na pana učitele. Když jsme se sešli, tak jsme se pozdravili a šli na pole. Tam jsme sbírali kameny a zatloukali klacky 70 cm od sebe. Začali jsme třídit brambory, pro které jsme udělali důlky v zemi. Dali je tam a šli se nasvačit. Po svačině jsme zahrabávali brambory a zalévali je. Celá třída se šla potom koupat do jezírka, kromě Jáchyma a Matouše. Před koupáním nám upekla Rózy babička lívance s borůvkama. Po koupání jsme šli na zastávku a jeli jsme na zastávku do Budějovic, kde čekaly maminky a šli jsme domů.

Matěj Píša

Naše třída jela k Modrům sázet brambory. Nejdřív jsme udělali toto: vybrali jsme kameny, zatloukli klacíky, natáhli provázky, vykopali důlky. A pak jsme tam zasázeli brambory. Měli jsme oběd. Po obědě jsme si hráli. A pak jsme odjeli.

Matouš Jírovec

O zatoulané bramboře

Jednou odpoledne jel sedlák na pole s vozem plným brambor. Jedna mu vypadla a kutálela se a kutálela, až se zakutálela na okraj cesty. Chodili kolem lidé a nikdo si jí nevšímal, protože vypadala jako okolní kameny. Až jednou ji našel malý kluk. Sebral ji a vzal domů. Zasadil ji na zahrádce mezi mrkev. A za pár měsíců sklídl několik brambor, ze kterých mu maminka udělala výborné bramboráky.

Alžběta Latková

V pondělí jsme jeli se třídou na brambory. Já jsem brambory třídil. Udělali jsme brázdy, sázeli do nich brambory a zahrnuli jsme je. Také jsme si hráli. Moc se mi to líbilo.

Patrik Kocián

Olympiáda

Třetí květnový víkend se pátá třída vydala do Ostravy na olympiádu. Brzy ráno jsme se všichni sešli, naložili potřebné věci včetně kulis a vyrazili na cestu. Cesta byla dlouhá, jelo se šest hodin. Pátáci se ovšem délkou cesty nenechali vůbec otrávit. Cestou oprášili písně, které se naučili v hudební výchově, zahráli pár her a než odbilo poledne, byli jsme na místě.

Ubytovali jsme se v místní základní škole a hurá do krásného městského parku. Tam proběhlo zahájení. Účast byla vskutku veliká,

sjely se waldorfské školy z celé České republiky – z Příbrami, Písku, Pardubic, Semil, Brna, Prahy, Plzně, Opatova, ale i místní Ostravy.

Všichni účastníci se rozdělili do řeckých a římských měst, ve kterých pak společně závodili na olympiádě. Každé město mělo svého prétora. Nechyběla města jako Marathon, Epidauros, Knóssos, Milétos, Sparta, Trója, Efesos, Delfy, Thermopolis, Théby, Korint, Olympie, Mykény a Athény.

Po zahájení se každé město se svým prétorem vydalo na Odysseovy cesty. Jednotlivá stanoviště byla velmi zajímavá a vždy nás zde čekalo něco nečekaného.

Všechny fotografie z olympiády: Roman Hanzlik

U medúzy se muselo projít cestou pozadu se zrcadlem, v Delfské věštírně jsme hádali náročnou há-

Když přišel hlad, bylo možnost do sytosti hodovat u stánků s občerstvením.

V dlouhém, ale opravdu dlouhém průvodu jsme přešli do auly, kterou nám propůjčila Vysoká škola báňská. Zde všichni účastníci se hráli hru o návratu Odyssea z Trojské války.

Výkony dětí byly naprosto úchvatné. Každá část této hry byla zahrána jinou školou. Dohromady to však působilo jako dokonalý celek. Tolik rozmanitosti, herců a nasazení v jedné divadelní hře jsem snad nikdy neviděla. Nechyběl humor, ale i dramatická scéna. Jako divák mne to velmi bavilo a těžko uvěřit, že něco takového dokáží sehrát tak malí herci.

danku. V závědě vozatájů byla důležitá rychlost a odvaha. Na stanovišti Skylla a Charyba zase hlava na správném místě, abychom prošli tajemnou cestu.

V Labyrintu se šplhalo se zavázanýma očima do velmi příkrého a nebezpečného svahu.

Druhý den, po dobré snídani, jsme se opět přesouvali (přesouvání bylo za dva dny opravdu hodně) na sportoviště, kde byly

Ostrava-Poruba nás překvapila svou rozmanitou zelení a celkově jsme se shodli na tom, že je to opravdu velmi pěkné město.

detailů. V takovém množství lidí to bylo opravdu úctyhodné.

Olympiádě zdar a Ostravě-Porubě zvlášť! Tak zase za rok někde.

Děkujeme i celému doprovodnému týmu!

Vladka Ševčíková

Organizátorům patří veliký dík a hluboká poklona. Vše měli výborně zorganizované do sebe-menších

zahájeny samotné olympijské hry. Slavnostní olympijský oheň každý rok zapaluje nějaká významná osoba ze sportovního světa. V tomto případě to byl bývalý žák waldorfské základní školy a úspěšný hokejista Tomáš Vošvrda. Po společném složení slibu byly olympijské hry zahájeny.

Bojovalo se čestně a na všech sportovištích panovala výborná sportovní nálada. Každý účastník si mohl také natisknout originální olympijské tričko. Došlo i na medaile a diplomy. Každé město vyniklo v jiné disciplíně a úsměv a radost na tvářích všech olympioniků mluvily za vše.

Ahoj Jeníčku,

čím začít? Když máš zprávu o tom, že budeš vstávat v 04.30 a potom jedeš šest hodin autobusem, není to moc povzbuzující, co? Ale naše třída to zvládla na jedničku!

Setkali jsme se u zastávky Antonína Barcala a naše zavazadla nebyla tak úsporná, jak jsme čekali. Zamávali jsme rodičům a bylo. Při cestě všichni chtěli zpívat *Na severu*, ale když už jsme to zpívali po patnácté, zpívaly to asi jen tři děti. Pan učitel slíbil, že nám po cestě řekne rozdělení do skupin, ale dočkali jsme se až u benzínky, kde si všichni koupili zásoby cukru.

Dojeli jsme a ubytovali se. Pak jsme se seznámili s ostatními a začali. Můj první cíl byl skamarádit se a to se mi podařilo. Pak jsme šli do Stromo parku, což je něco jako Stromovka. Tam začala Odysseova cesta. Naše skupina Thermopolis šla první na Delfské věštírny. Poradili jsme si dobře, měli jsme poskládat obrazec a uhodnout tři hádanky. Pak sváča – byly buchty, ale já jsem se nejvíc vrhla na barely s pitím. Pak večere a zážitky ostatních.

A divadlo – byl to nádherný venkovní půlkruh, který vypadal prastaré. Dokud neřekli, že to bude v sále uvnitř. No nic. Divadla byla krásná. Nejvíce se mi líbilo to naše a to Brňáků. Kdo by řekl, že to potrvá dvě hodiny a něco. Unavení jsme se vydali zpátky. Někteří kluci už byli tak unavení, že bourali i do živých plotů.

Ráno byly započaty olympijské hry a pražilo tak hodně, že i když jsme ještě nezačali, byli jsme už zpocení. Soutěžili jsme v hodu břemenem, sprintu, půlmaratonu, řečnictví...

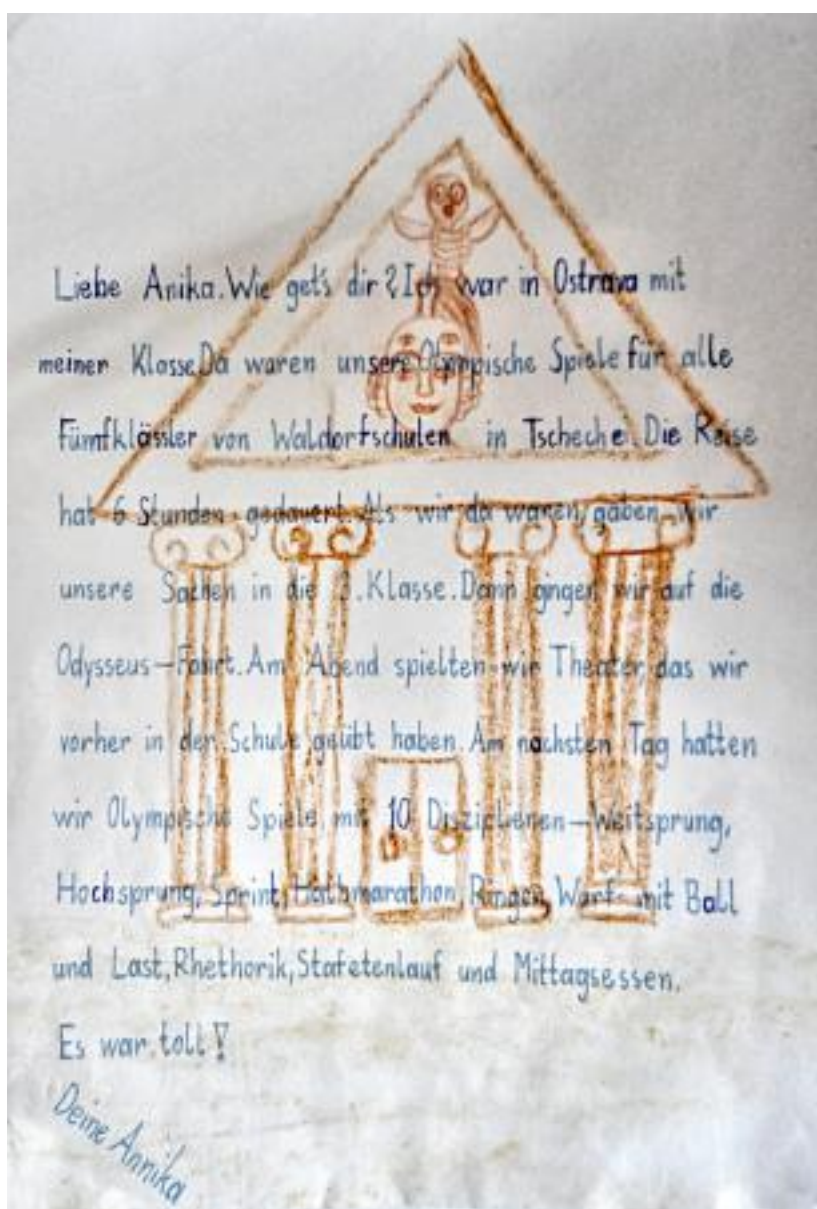
Nakonec byly výsledky a šup domů. Při cestě někteří vyváděli až tolik, že řidič měl co dělat,

aby nás nevysadil. Když jsme přijeli, všichni už se těšili, až sdělí zážitky.

Rosálka

Po návratu z olympiády dostali pátáci za úkol napsat dopis, ve kterém sdělili, co vše se dělo na olympiádě a jak to oni sami prožívali... Z těchto dopisů vybrala redakce *Zvonek* dva: jeden od Rosálie Plojharové (v češtině) a druhý od Anniky Āoupalové (v němčině).

Molière: Zdravý nemocný

Obsazení 30. 5.

Argan Jaroslav Surý
 Belina Veronika Fišerová
 Tonička Lucie Součková
 Anděla Martina Pavlínová
 Ludvička Eliška Braunová
 Berald Honza Štěpán
 Kleant Lukáš Haderka
 pan Diafoirus Martin Vazda
 Tomáš Diafoirus Štěpán Mojha
 pan Purgon Matouš Kolář
 pan Fleurant Šimon Volavka
 pan Bonnefoi Vojta Vlach
 Polichinelle Kuba Vavřík

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Obsazení 31. 5.

Argan Teo Schödelbauer
 Belina Adéla Brožová
 Tonička Majda Gažiová
 Anděla Lucie Demiriová
 Ludvička Eliška Braunová
 Berald Kuba Vavřík
 Kleant Lukáš Haderka
 pan Diafoirus Martin Vazda
 Tomáš Diafoirus Štěpán Mojha
 pan Purgon Matouš Kolář
 pan Fleurant Šimon Volavka
 pan Bonnefoi Vojta Vlach
 Polichinelle Honza Štěpán

Milí čtenáři, úspěšně zahrané divadlo osmáků je za námi. Ohlédnutí za jejich představením nám zprostředkovali sedmáci, které v příštím roce čeká ten samý úkol. Pojďme se podívat, co je zajímalo a jak samotní herci odpovídali.

Foto: Radim Jírovec

Katka Kubová byla zvědavá na odpovědi Verči Fišerové:

Jak dlouho ses učila text? Dva dny. **Dělalo Ti problém hrát tu roli?** Ne. **Jak dlouho jste divadlo nacvičovali?** Od ledna. **Měla jsi trému při vystupování?** Ne. **Kde sis vybírala kostým?** V půjčovně. **Jaká scéna Tě bavila nejvíc?** Ta s advokátem. **Jaká scéna Ti dělala problém hrát?** Ta zděšená na konci!

Foto: Radim Jírovec

Teodor Schödelbauer odpovídal Šimonovi Flachsovi:

Bavila Tě role? Úžasná role! **Co Tě bavilo na divadle?** Všechno! **Kde si sehnal kostým?** Část ve škole a část od rodičů. **Bavilo Tě zpívání?** Nebavilo, chtěl jsem se někam zahrabat.

Foto: Dana Hanzliková Vašková

A co prozradila Lucie Součková Zuzce Šestákové?

Jak dlouho ses učila svůj text? Týden a pořád jsem si ho opakovala na zkouškách. **Byla jsi spokojená se svou rolí?** Ano, hodně. **Hrálo se Ti divadlo dobře?** Líbilo se Ti? **Strašně moc, byla to strašná sranda.** **Byla jsi spokojená s konečným**

výsledkem divadla? Povedlo se nad očekávání. **Byla jsi nervózní?** Na začátku, ale nervozita ze mě ihned opadla.

Daniel Novák vyzvídal u Vojty Vlacha:

Styděl jsi se při výstupu? Ano, měl jsem trému. **Jaké byly Tvé první pocity po výstupu?** Žádné. **Jak dlouho jsi trénoval text?** Jeden měsíc.

Foto: Radim Jírovec

Jaroslava Surého se ptali Matyáš Kroupa a Matěj Žízala:

Měl jsi potíže a musel jsi improvizovat? Ano, někdy. **Vybral sis tuto roli nebo ne?** Ano, chtěl jsem ji. **Stalo se Ti, že jsi zapomněl něco říci?** Ano, bohužel ano. **Jak dlouho jsi trénoval?** Půl roku. **Kde jsi sehnal kostým?** Doma. **Jaká část pro Tebe byla nejtěžší?** Nevím. **Jaká část se Ti nejvíc líbila?** Konec. **Jaká část pro Tebe byla nejjednodušší?** Konec. **Líbilo se Ti společné zpívání?** Moc ne. **Jak Vám pomáhala paní Bambasová?** Napovídala text.

Foto: Dana Hanzlíková Vašková

Foto: Radim Jírovec

Albert Kabíček zpovídal Matouše Koláře:

Měl jsi při hraní trému? Neměl, protože jsem zvyklý hrát před publikem. **Jak dlouho jsi nacvičoval svůj text?** Tři dny. **Bavila Tě Tvoje role?** Ano, hrát mě bavilo. **Jak jsi sehnal kostým?** Většinu kostýmu mi sehnala mamka, menší část je ze školy. **Myslíš si, že se Vám divadlo podařilo?** Ano, myslím si, že se nám představení povedlo, protože nás všichni moc chválili.

Kamila Járová se ptala Elišky Braunové:

Jak dlouho ses učila text? Jeden den. **Bavilo Tě hrát divadlo?** Jo. **Měla jsi trému?** Ani ne. **Byla jsi spokojená se svou rolí?** Ano. **Co se Ti na divadle líbilo?** Že jsem měla dlouhou přestávku.

Foto: DHV

Otázky Jakubovi Vavříkovi pokládal Mikuláš Pokorný:

Bavila Tě Tvá role? Jo, byla zábavná. **Jak dlouho jsi trénoval?** Tři hodiny nejspíš. **Bavilo Tě hrát na kytaru?** Ano. **Nudil jsi se při nacvičování?** Ano. **Pohádali jste se někdy?** Ano, nejhorší hádky byly s paní učitelkou.

Foto: Radim Jírovec

Foto: Radim Jírovec

Foto: Rádím Jírovec

U divadla obecně mě vždycky fascinuje, jak se „obyčejný“ člověk, kterého můžete běžně potkat na ulici, v obchodě či výtahu, najednou díky roli a kostýmu změnit v úplně někoho jiného. A u divadla *Zdravý, nemocný*, kde se takhle změnilo přeci jenom stále ještě děti, ale zároveň již půvabné slečny a mladí muži, je ta změna ještě výraznější. Úžasný zážitek!

A tak nejsmutnější na tom všem je, že u waldorfského divadla je většinou premiéra zároveň i derniérou. Že to nádherné představení, za kterým je ukryto spousta práce, hodiny zkoušek, přípravy kostýmů a kulis, tréma i nadšení, může nakonec potěšit jenom úzký okruh lidí tak, jak se to v pondělí a úterý poštěstilo nám...

Jaroslav Pavlín

Chci poděkovat našim osmákům zá nádherný zážitek. Jejich proměna na skutečné herce byla fascinující, prožila jsem s nimi skutečný a plnohodnotný divadelní večer se skvělými hereckými výkony, radostí, vtipem, zábavou, hudbou, tancem i slzami dojetí. Vtáhli mě do příběhu a já jim věřila každé slovo. Obdivuji je za to, co dokázali, protože dobře vím, jak náročná ta cesta byla. A velký dík patří samozřejmě paní učitelce Kalčíkové!

Klára Pavlínová

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Foto: Dana Hanzliková Vašková

Milí „moji“ osmáci!

Především bych chtěl všem ze srdce poděkovat za laskavé pozvání a vlídné přijetí. Bylo příjemné se po delší době opět setkat. Potěšilo mne, že jsem měl příležitost se na ročníkovém divadle spolu s vámi, alespoň z malé části, aktivně podílet a přispět svou „troškou do mlýna“. Měl jsem možnost shlédnout obě večerní

představení v Českých Budějovicích, ale také víkendové vystoupení na Duhovém divadle v Písku. Byli jste skvělí, všichni, do jednoho! Ostatně, nebylo to pro mne překvapení, na to vás znám příliš dobře. O vašich, často zbytečně skrývaných, kvalitách jste mne přesvědčovali po celých 7 let, po která jste mi byli těmi nejlepšími učiteli. Přesně před pěti lety

jste v Písku odehráli cizojazyčná divadla v angličtině (Noemova archa) a v němčině (O veliké řepě). Když jsem vás nyní na jevišti Divadla Fráni Šrámka sledoval, uvědomil jsem si, jak moc jste od té doby „vyrostli“, a to po všech stránkách a v pravém smyslu onoho slova.

Patří vám má gratulace a poděkování.

Radim Jírovec

Čtvrtáci „uklízeli svět“

V letošním roce se čtvrtáci zapojili do celosvětové akce „Uklidme svět“. V pátek 22. dubna vyrazili přispět svou troškou k poklizení naší planety. Vybrali si ostrůvek na Malši mezi Velkým jezem a jezem U Špačků. Řekli si: „Když neuklidíme celý svět, uklidíme alespoň jeden ostrov.“ Jaké bylo ovšem jejich překvapení, když na místě zjistili, že jindy zaneřádě-

ný kousek země je téměř vyčištěný. Je vidět, že se do této záslužné akce letos zapojilo mnohem více lidí – celý duben se z různých míst ozývaly upoutávky na akci „Uklidme Česko“. Čtvrtáci nepropadli trdomyslnosti. Samuel neváhal, vnořil se do vykotlaného stromu a začal z jeho útrob vyhazovat ledacos. Poté se všichni přesunuli z ostrůvku k příjezdové cestě a během dvou hodin se sbírali téměř 20 pytlů odpadu.

Činili se velice, kromě obalů a lahví našli také záchod, z jednotlivých součástek by poskládali téměř celé auto. Adam a Tereza neváhali vlézt do řeky pro kus pračky. Vytahali množství drátu a skla...

Celé akci přálo nádherné počasí. Za nadšení a vytrvalost si všichni zúčastnění žáci i rodiče zaslouží velkou pochvalu.

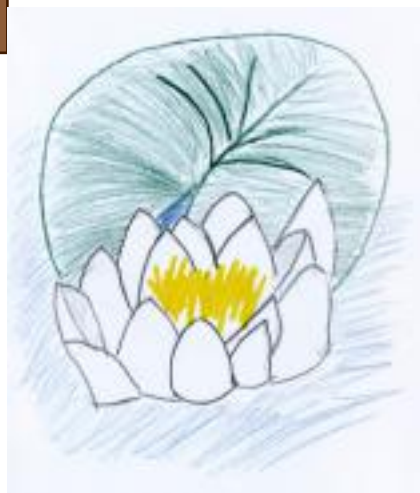
Martin Janošťák

Epocha botaniky v páté třídě

Máta

*Máta planoucí
ze země živoucí.
Vůně z máty krásná je,
proto se dává do čaje.
Mátu uhlídá každý zelenou,
proto se nazývá bylinou.*

(Martin, Valentýna, Natálka M., Rosalie)

Meduňka

*Meduňka má velkou moc,
přispěchá ti na pomoc.
Vaří se z ní čaje
pro velké a malé!
Roste na zahradě i na poli,
mezi všemi topoly.
Meduňka voní jak citróny,
ochutí všechny bonbóny.
Listy má hebké jak chmýříčko,
svítí na ní sluníčko.*

(Judita, Bára, Beáta, Richard)

Chrpa

*Blankytně modrý květ
na dlouhém stonku září,
voní motýlům i včelkám
a zlaté slunce praží.
vždyť zvláštní květy
ukazuje světu,
každá včelka zabzučí
radostí v jejím květu.*

(Majda, Agáta, Jakub, Adam H.)

Devátáci v Bemagru

Na týden zaměřený na pěstitelské práce na statku Bemagro v Malontech vyrážejí devátáci již tradičně. Musím říci, že se většinou předem nijak neradují. Eufemisticky řečeno. Letošní projekt byl jiný v tom, že se v místě nepřespávalo, ale denně jsme dojížděli. Znamenalo to časnější vstávání, ale také odpolední nasyćení a odpočinek doma. Samotná práce byla pestrá, žáci byli rozděleni do tří skupin a vyzkoušeli si: vytrhávání šťovíku, pletí zeleniny, sběr kamene, čištění chlívku v sel-ském dvoře a přípravu biodynamických preparátů. Bylo velmi

zajímavé pozorovat žáky, jak se staví k fyzické práci – některé jsem vůbec nepoznávala, práce je neuvěřitelně těšila, byli rychlí a výkonní a doslova si užívali, že jsou venku, dělají něco smysluplného, mohou se hýbat, uvolnili se i v komunikaci. Jejich výkony často ostře kontrastovaly s tím, jak se projevují ve škole. Někteří vykonávali všechny činnosti standardně kvalitně – jak ve škole, tak i na statku. Kluci zesílili, tahali těžké kameny, vozili plně naložená ko-lečka, děvčata se ukázala jako výborné organizátorky. Někteří by byli raději ve své postýlce anebo alespoň trávili čas vleže, vzhledem

k jejich výšce a váze dalo panu učiteli často docela zabrat unavené jedince neustále zvedat a sbírat v brázdách. Ti také často vzpomínali na školu, jaké je to pěkné posedět si v lavici. Nakonec ale všichni obstáli se ctí.

Spolupráce s Bemagrem fungovala skvěle, práce byla připravená, zorganizovaná, přístup velice vstřícný. Věřím, že budeme v budoucnu moci spojit své síly i v dalších smysluplných projektech. Práce je nám všem třeba a práce v Bemagru znamená ještě bonus v podobě nádherné krajinné scenerie.

**Radka Konířová,
Martin Janošťák, Bohumír Nowak**

Výlet do Prahy

Ve středu
18. 5.

v 7.30 jsme se sešli na vlakovém nádraží. Jela 6. a 7. třída. Odtud jsme vyrazili vlakem do Prahy. Cesta uběhla celkem rychle. Z hlavního nádraží jsme šli na Staroměstské náměstí, kde jsme měli

rozchod a viděli jsme odbíjet Orloj. Dále jsme šli na hrad, kde se konaly slavnosti na počest výročí narození Karla IV. (700 let) a různé výstavy. My jsme shlédli výstavu v katedrále sv. Víta, byl tam pohřbený Karel IV., Přemysl Otakar II a také Jan Nepomucký. Naše další prohlídka byla ve Zlaté uličce, byly tam hodně malé domky a vchody, což vzhledem k naší výšce byla docela sranda. Pod Zlatou uličkou byla mučirna, viděli jsme zde různé mučící nástroje (žebřík na natahování těl, španělskou botu atd.) Na večer nás čekala jinonická škola, kde jsme přespali.

Další den jsme se nasnídali a vyrazili na Karlštejn. Prohlédli jsme

si tam kapli sv. Kříže, Velkou a Studniční věž. Uvnitř byla studna hluboká 76 m. V podhradí jsme měli rozchod. Potom jsme nasedli na vlak a jeli domů.

Výlet jsem si moc užil a doufám, že mí spolužáci taky.

Matěj Žižala 7.W

Jak se dají oslavit narozeniny?

Třeba vyhecováním tlupy rodičů k víkendovému sjezdu Vltavy – v květnovém teplotním rozmaru. Ano, byla zima, byl i déšť, bylo i šití rozraženého čílka oslavenkyně Lindy. Ale především byla skvělá nálada, veselo na lodích a hlavně v kempu Zlatá koruna, kde jsme oslavili narozeniny Lindy a Jáchyma. Ať žijí, ať žijem! AHOJ!

Zajímavé tipy

Centra setkávání naší kamarádky Dáši Celbové, které nabízí mnoho zajímavých akcí zaměřených na esoteriku a alternativu a hlavně práci na sobě – přednášky, semináře, workshopy, rekonvalescenční léčení a Reconnection, cvičení a individuální konzultace. Centrum je určeno pro muže

Srdečně
Vás zvou do

i ženy
všech
vě-
kových
kategorií.
Program
je záj-
mový a
každý
z Vás si

jistě najde to „své“ – někoho zaujme přednáška o tajemství středověkých katedrál, jiného zase sebeuvědomnění s enneagramem (ten jsem mimochodem absolvovala já a mohu doporučit). Stačí navštívit webové stránky www.centrum-setkavani.cz, vítání jste všichni.

Helena Šlapanská

Setkání s koňmi aneb Trochu jiná jízďárna

Koně mají svůj svět, snažíme se mu porozumět, ale stále jsme spoutáni svým lidským myšlením. Co se nám někdy zdá jasné, je možná v chápání koní zcela jinak. Takže osobním výkladům a názorům je zde otevřen široký prostor, ale kdo ví, jak to vlastně je. Termín „přirozená komunikace“, kterou při tom používáme, lze považovat za nejvýstižnější a zároveň za nejvíce zavádějící. Těžko budeme s koněm jako nekoně, chodící po zadních, přirozeně komunikovat. Prostě nemáme jejich přirozené výrazové prostředky. Spíše se může hovořit o využívání či zneužívání přirozených reakcí koní a napodobování jejich principů chování. A koně na to (kupodivu) reagují, někdy zřetelně, někdy nepozorovaně, ale vždy.

Připravujeme pro zájemce o toto poznání seriál „Setkání s koňmi“, které má formu seminářů, při kterých

si hrajeme na koně. Vymýšlíme hry, které nám snad pomohou pochopit, jak se cítí kůň a jak asi vnímá naše snahy se s ním domluvit a ovládat ho. Kdo si věří, může si hry vyzkoušet přímo s nimi. Samozřejmě, že je nakonec možné i to svezení, které však není tím hlavním cílem. Překvapivě možná více poznáte sami sebe.

Zvonek – červen 2016

Redakce: Zdenka Doubravka,
Eva Sokolová

Prepress: Dana Hanzliková Vašková

Kontakt: zvonek@waldorfb.cz

Internet: <http://www.waldorfb.cz>

Logo: Bára Šimová

Redakční uzávěrka pro další číslo:
22. 9. 2016.

Redakce si vyhrazuje právo nezařazení, krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.

NEPRODEJNÉ

KALENDÁRIUM aneb co, kdy a kde ...

13. 6. tvoření v MŠ v 17.30

22. 6. SKUTEČNĚ ZDRAVÁ ŠKOLA
Informační vzdělávací seminář,
Riegrova 51, 17.00 – 19.00

22. 6. třídní schůzka 2. třídy v 17.00

30. 6. vydávání vysvědčení
a hurááá na letní prázdniny...

Zvoníme u ... Dany Plojharové

Dano, co tě napadne, když slyšíš zvonit kostelní zvony? Jaká krása, že bydlíme v Dobré Vodě u Českých Budějovic s výhledem na kostel. Otevřu dveře a oddávám se tomu zvuku. Zas a znova, srdce zaplesá.

Vychováváte čtyři děti, dva kluky a dvě holky. Kluci a holky, když jsou spolu, jaké to je? V čem se výchova liší a v čem je stejná?

Syny Jana (29 let) a Jakuba (27 let) jsme vypustili do života, jsou dospělí. Teď v červnu se žení i mladší syn. Na jejich výchově již nic nezměníme a ani nechceme. Dcery Rosalie (11 let) a Mariana (9 let) – učí nás :). Jsem šťastná, když vidím všechny naše děti spolu. Mají se rády. Synové i jejich manželky jsou pro dcery velikým, dospělým vzorem. Nepřestávám být v údivu, že jsou to všechno naše děti :). Takový široký věkový rozptyl. A v čem se liší jejich výchova? Každé dítě je jedinečné i když je z jednoho hnízda a takový je i náš přístup k němu – snažíme se o to :). Samozřejmě hraje roli i věk nás rodičů. Asi nejsme tak přísní jako dřív. Synové říkají, že se chováme trošku jako babička s dědečkem. Rosalie říká: „Mami, teď je jiná doba, než když byli bráchové malí.“ Co zůstává a nemění se, jsou hodnoty, které jim předáváme – tolerance, ohleduplnost, porozumění, láska.

Kdy vyrazíš na cestu kolem světa? Vezmeš s sebou svého muže?

Pěšky, nebo na kole? Každý den, kdy se probudím, vyrazím na cestu kolem mého světa :). A svého muže mám stále s sebou již 30 let :). Pěšky je to nejlepší, na kole jezdí nejráději sám nebo s Tebou, Martine :).

Martin Jírovec

Inzerce

Darujeme velkou hromadu čistých jemných pilin a seno z luční

trávy. A ještě jeden: Hledám někoho, kdo rozumí starým ovocným stromům (třešně, švestky a jabloně, celkem 5 stromů) a byl by ochotný nám pomoci je správně prořezat, od-

měna dohodou. Jana Tučková 602 708 008
tuc.jana@gmail.com

Hledá se školník pro waldorfskou mateřskou školkou na Rudolfově. Rozsah práce max. dva dny v měsíci. Více informací u Bc. Adély Havlové, tel: +420 702 056 495, email: havlova@waldorfb.cz

Na co si hrajeme?

Na kamarádství
Na poslušnost
Na důvěru
Na nebezpečí a sílu stáda
Na tlak a načasování
Na klid

O čem si povídáme?

O tom, proč se na koni hned nesvezeme.
O koňské řeči a jejích dialekttech.
O koňské empatii.
O chovu a celistvé péči.
O respektu a toleranci.
O dominanci, první pozici a zodpovědnosti.
O něčem jako napojení.
O plnění zadaných úkolů.
O načasování a tlaku.
O odměnách.
O kritickém myšlení a zažitých omylech.
O tom, co koně dávají nám.

**Přírodovědné muzeum Týn nad Vltavou
Semenec, o.p.s., Týn nad Vltavou
zahradasemenec@seznam.cz, mob.:
603181493, www.muzeumsemenec.cz**

O tom, že setkání s koňmi je setkání se sebou.
... a o mnohém dalším.

Zveme Vás do našeho rodinného stáda, které nyní tvoří matka, otec, dcera, syn a babička
SETKÁNÍ S KOŇMI JE KAŽDÝ ČTVRTEK OD 16 DO 18 HODIN
v areálu na Semenci v Týně nad Vltavou. Vhodné pro dospělé a mládež od 13 let. Zkušenosti s klasickým jezdeckým nejsou podmínkou ani překážkou. Poplatek dobrovolný.

Jaroslav Šíma